

maning så god; Alt, ier mig, den stund
den, då sag ide Høbbe Bøgharen, som
uti mitt hjerter upplod. O Herre och
Gud, som mig lärde Din bud, Sjel
mig dem att hålla och följa till slut.

8. O Unglingar alla, som ståden min
temer, Bøgharen wal eder och följen
Guds lag; Wed Gud uti himlen, att
sån eder länders De Sälliga Englar att
leda hwar dag; Så någen rätt för
och alltid förhörd All velsinnens an
slag, som en hwar förför.

9. Den endaste tröst jag i werlden
månd, hafwa, Att att Gud ei vill nå
gon spändares död; Ty den sig omwänd
der och ärligt vill lefwa, Guds nåd
han skall rōna uti all sin nöd. Ja,
Stimmelsen tar Wlig wal i förwar, Att
satan och werlden ei mer mig bedrar.

10. Gud Bader, gif nåde, mitt lef
werne bättra! O Jesu, af nåd, gif
mig hagen dertill! Alt, Sällige Junde,
hjerst mig till det bästa, Att lefwa i
werlden som Slaparen vill; Att jag
od till slut, S bätliga stund, Wed på
mer i händers för löstninga Gud!

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

Den andra:

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

9.

Till himmelen dit längtar jag,
Der jag får lefva med behag;
Der himlens krona för mig står,
Den jag har länge väntat på.

2.

Stor sak fast världen hatar mig,
Det kan ej längre ränta sig:
Att äga världens gunst och nåd;
I världen är mång' falska råd.

3.

En jag som fattig är och arm,
Jag måste ofta lida harm;
En trogen vän att välsä ut,
Den finns så sällan på vår ort.

4.

Lif som en mattububbla står,
Så är det med vår lefnad här;
En den kan hastigt blåsas ut,
Så är det med vår lefnads slut.

5.

När som min lefnad slutad är,
Vist Herren Gud han till mig ser:
De falska tungor står han ned,
Som alltid åt min ofärd le.

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

6.

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

5.

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

4.

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

3.

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

2.

En blivande jag det skändade
Gud, jag för var din brud,
Du till port och till spe. O Herre och
så farlig i hagen, som mig skulle lan-
att värden bese, så föll mig en tant
frände ären, jag knappast var sommen
2. Jag knappast bad, hunnit blom-
dar ett enigt förval.
lit och till sig, så följ till
begärerna här, så i alla de
Gud och din Herre! Själva de
ligt det är, såf allid för goda din
val före, Bestämma, att lefva här, far-
ta till, du Engling, och se dig
bige

10.

Den tredje:

Då slipper jag all sorg och qvilda,
När du för alltid är hos mig.

7.

Så gå vi of i lunden gröna,
Der alla lindar böja sig,
All' ästlings blad och blomster sköna
Will jag i vågen strö för dig.

8.

Se här har du den högra handen,
Här har du också hjertat mitt:
Om jag nå'n gång emot dig brutit,
Glöm mina fel — glöm aldrig mig.

9.

Glöm ej en vän utur ditt minne,
Som alltid vördnad för dig bär!
Glöm ej en vän, hwars ömma sinne
Nog fast i alla öden är.

10.

Mins du der vid Echo stranden
Solen uppå böljan log?
Nog mins jag den första gången,
Då vår vänskap början tog.

11.

Har nu himlen så beslutit,
Att jag aldrig kan bli fri
Från det band jag sjelf har knutit
Och det öde jag är i.

12.

Ja så låt mig tålig vara,
Lida hvad jag lida må —